

Jeg skal hermed udtale, at jeg ikke kan modtage den stillede Dagsorden.«

Statsministeren udtalte: »Angaaende den Sag, Dagsordenen tager Sigte paa, kan jeg henholde mig til min højtærede Kollega Justitsministerens Udtalelser. Ministeriet skatter det Arbejde, Justitsministeren har udført i de foreløbne 4 Aar for Opretholdelse af Ro og Orden i Samfundet. . . (Afbrydelse: Ro og Orden?), ja . . . og i sin Embedsvirksomhed, og maa betragte et Mistillidsvotum til ham som rettet mod Ministeriet som Helhed. Regeringen kan saaledes ikke modtage denne Dagsorden og vil tage de konstitutionelle Konsekvenser af dens eventuelle Vedtagelse.«

Af *Pürschel* stilledes følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

»Idet Folketinget slutter sig til Statsministerens Udtalelse i Tinget den 6. d. M, hvori Statsministeren fremhævede: Forholdet er jo blevet saadan, at jo mere de politiske Argumenter brister, des mere anvender man Landmandsbanksagen til snigende Mistænkeliggørelse overfor politiske Modstandere. Hertil hører ogsaa de evige Forlangender om nye Oplysninger,

og idet Folketinget udtaler, at denne Henstilling bør paaagtes fra alle Sider — idet Tinget afviser ethvert Forsøg paa partipolitisk Udnyttelse af Landmandsbanksagen —, og udtaler, at Tiden er inde til positivt Arbejde for Landets økonomiske Stilling,

gaar Tinget over til videre Behandling af den foreliggende Sag.«

Statsministeren udtalte, at Regeringen kunde modtage denne sidste Dagsorden, der vedtoges ved Navneopraab med 71 St. (Venstre og konservative Folkeparti) mod 60 (Socialdemokrater og Radikale samt Holstein), medens Boa og H. O. Hansen svarede stemmer ikke og 16 var fraværende. — Den af Rode stillede Dagsorden forkastedes ved Navneopraab med 69 St. (Venstre, de fleste Konservative, Boa og H. O. Hansen) mod 60 (Socialdemokrater og Radikale), medens Fraenkel, Chr. Holm, Holstein og Holger Andersen svarede stemmer ikke og 16 var fraværende.
